

[Aksel Larsen.]

tværtimod, de er begejstrede Tilhængere af det nye og vil gerne se det udvikle sig o. s. v. o. s. v., de ønsker det blot ikke her. Men hver Gang der er et eller andet Spørgsmaal, overfor hvilket Ordføreren for Socialdemokratiet mangler Argumenter overfor os her i Tinget, kan man være sikker paa, at saa kommer som Erstatning for Argumenter et Angreb paa Sovjetunionen. Ligesaa her.

Overfor den Slags er der kun at sige til det ærede Medlem: Vi diskuterer her Forretningsordenen for det danske, saakaldte demokratiske Parlament, og det var Indvendingerne mod det konkrete Forslag, der her foreligger, det ærede Medlem skulde have modbevist. Men han maa ikke være i Stand dertil, naar han maatte søge saa langt bort som til at fortælle os, at dette Forslag stiller alle politiske Opfattelser i Tinget lige.

Det er jo et fuldkommen løst Argument. Der findes, som bekendt, en ikke helt lille socialdemokratisk Gruppe, som fylder omtrent den ene Halvdel af Salen her. Det Parti, jeg tilhører, har for nærværende endnu kun to Repræsentanter i Folketinget. Hvis man ganger Antallet af disse to Partiers Repræsentanter i Folketinget med den efter dette Forslag tilladte Taletid, vil man let finde ud, at disse to politiske Opfattelser aldeles ikke er stillet lige, og med den Partidisciplin, som hersker, er det aldeles afgjort, at hvis et af de større Partier mener at have mere at sige i en Debat, end dets Ordfører er i Stand til at faa frem indenfor den hjemlede Taletid, kan det blot sende sine Medlemmer i Ilden den ene efter den anden og tale 10 Minutter eller et Kvarter eller 20 Minutter, alt efter som det er tilladt, og paa den Maade faa, om det skal være, hele Dages Taletid, medens den samme Rettighed selvfølgelig ikke er givet til det lille Parti. Jeg siger blot dette for at fastslaa, at Talen om, at de forskellige politiske Opfattelser faar lige Ret i Tinget ved dette Forslag, selvfølgelig er noget Nonsens.

Noget helt andet er, at vi udmærket vel er klar over, hvorfor dette Forslag fremkommer. Det fremkommer ikke mindst af Hensyn til den Maade, hvorpaa Rigsdagsarbejdet gaar og øjensynlig maa gaa under den nuværende Regering. Man kommer med en Serie af vigtige Kriselovforslag, lægger

dem uden Varsel paa Tingets Bord — vort Parti lærer dem i hvert Fald først at kende i det Øjeblik, de forelægges —, saa skal de jages igennem Folketinget og Landstinget den samme Dag, og det er aldeles afgjort, at det Tidspunkt kunde forventes at komme, hvor en ubegrænset Taletid vilde gøre det umuligt at føre saadanne Forslag igennem, i hvert Fald at faa dem igennem i det Tempo, man ønsker fra Regeringens Side.

Det er en Eventualitet, man regner med fra socialdemokratisk Hold, hvor man fra Socialdemokratiets Historie udmærket vel kender det parlamentariske Vaaben, der hedder Obstruktion gennem lange Taler i Parlamentet. Man ønsker nu som et sat, som et moderat Regeringsparti ikke at løbe den Risiko, at ens politiske Modstandere til venstre skal betjene sig af den Slags Metoder, og derfor har man nu, efter at Kommunerne er indtraadt i Tinget, været saa ivrig for at faa Forretningsordenen lavet om og samtidig forsyne Præsidiets med forøget Myndighed.

Inden jeg slutter, skal jeg endnu sige til den ærede Ordfører for Regeringen, for saadan maa vi opfatte det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen, at det havde været nok saa velanbragt, om han i Stedet for at beskæftige sig med Ting, der ikke hører hjemme her, havde beskæftiget sig med det, vi har anket over, Spørgsmaalet om Lovforslagenes Behandling her i Tinget, hvorledes Regeringen lader Præsidiets Maaneder igennem sylte stillede Lovforslag, blot fordi de er Regeringen ubehagelige, eller den Omstændighed — for det maa vel være tilladt at kritisere det under dette Punkt, og jeg tilslutter mig her Retsforbundet —, at der foreligger to Forslag til Ændringer i Forretningsordenen, men kun eet af dem staar til Behandling under denne Debat. Det har naturligvis ikke noget som helst med fornuftige Arbejdsforhold her i Tinget at gøre, og det kan derfor ikke være det, som tilsigtes ved de foreliggende Ændringsforslag.

Kristen Amby: Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen, afviste Tanken om Spørgetimer med den Begrundelse, at i Udlandet, hvor man jo har dem, har man dels en indskrænket Taletid, og dels har man ikke